

2. W uzasadnionych wypadkach inspektoraty żeglugi śródlądowej mogą ustalić krótsze okresy ważności świadectw zdolności żeglugowej niż przewidziane w ust. 1.

§ 12. W razie potrzeby dokonania zmian w świadectwie zdolności żeglugowej właściciel (użytkownik) statku składa właściwemu inspektoratowi żeglugi śródlądowej odpowiednio udokumentowany wniosek.

§ 13. 1. Ważność świadectwa zdolności żeglugowej przedłuża właściwy inspektorat żeglugi śródlądowej na wniosek właściciela (użytkownika) statku.

2. Do wniosku o przedłużenie ważności świadectwa zdolności żeglugowej należy załączyć tylko te dokumenty, które są niezbędne do przedłużenia terminu ważności.

§ 14. Świadectwo zdolności żeglugowej traci ważność przed upływem terminów określonych w § 11 w razie:

- 1) awarii statku, która spowodowała uszkodzenie kadłuba lub innych urządzeń statku, zagrażające bezpieczeństwu żeglugi.
- 2) przebudowy lub wprowadzenia zmian w urządzeniach statku powodujących, że jego stan nie jest zgodny z treścią dokumentów, które stanowiły podstawę do wydania świadectwa.

§ 15. 1. Świadectwo zdolności żeglugowej może być unieważnione w razie stwierdzenia zaniedbań zagrażających bezpieczeństwu statku, pasażerów i załogi.

2. Unieważnienie świadectwa zdolności żeglugowej może nastąpić także na uzasadniony wniosek technicznego inspektora pracy lub Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

3. Świadectwo zdolności żeglugowej unieważnia inspektorat żeglugi śródlądowej, na którego terenie działalności

znajduje się statek w momencie zakwalifikowania go do pozbawienia świadectwa zdolności żeglugowej.

4. O unieważnieniu świadectwa zdolności żeglugowej inspektorat żeglugi śródlądowej obowiązany jest niezwłocznie zawiadomić:

- 1) inspektorat żeglugi śródlądowej, który wydał świadectwo,
- 2) właściciela (użytkownika) statku,
- 3) właściwego technicznego inspektora pracy i inspektora Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

§ 16. 1. Koszty związane z dokonaniem opisu stanu technicznego statku i jego urządzeń i wydaniem opinii przez komisję (§ 5 ust. 1 pkt 2) oraz orzeczeń wymienionych w § 5 ust. 3 ponosi właściciel (użytkownik) statku.

2. Za oględziny statku przewidziane w § 9 ust. 2 inspektorat żeglugi śródlądowej pobiera opłatę w wysokości 100 zł, a w razie dokonywania oględzin poza siedzibą inspektoratu — również koszty związane z delegowaniem osób dokonujących oględzin.

3. Za wydanie świadectwa zdolności żeglugowej inspektorat żeglugi śródlądowej pobiera zwrot kosztów druku niezależnie od obowiązującej opłaty skarbowej.

§ 17. Dotychczasowe świadectwa zdolności żeglugowej obowiązują do czasu wygaśnięcia terminów ich ważności.

§ 18. Traci moc zarządzenie Ministra Żeglugi z dnia 16 stycznia 1960 r. w sprawie świadectw zdolności żeglugowej dla statków żeglugi śródlądowej (Monitor Polski Nr 12, poz. 56).

§ 19. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Żeglugi: w z. J. Wiśniewski

93

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 1 kwietnia 1965 r.

w sprawie zatrudniania absolwentów wyższych szkół zagranicznych.

Na podstawie art. 6 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. o zatrudnianiu absolwentów szkół wyższych (Dz. U. Nr 8, poz. 48) oraz § 63 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 czerwca 1964 r. w sprawie zatrudniania absolwentów szkół wyższych oraz orzekania o obowiązku zwrotu kosztów wykształcenia (Dz. U. Nr 22, poz. 146) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Studenci skierowani na wniosek krajowej szkoły wyższej do odbycia studiów wyższych za granicą, będący na ostatnim i przedostatnim roku studiów za granicą, mogą zawierać umowy przedwstępne z zakładami pracy upoważnionymi do zawierania umów przedwstępnych. Umowa przedwstępna może być zawarta przez studenta podczas jego pobytu w kraju bądź za granicą w drodze korespondencyjnej.

2. Do umów przedwstępnych określonych w ust. 1 stosuje się odpowiednio przepisy § 12 ust. 2, 3, 5 i 6, § 13 ust. 1 i 2, § 14 pkt 2, § 15 oraz § 16 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 czerwca 1964 r. w sprawie zatrudniania absolwentów szkół wyższych oraz orzekania o obowiązku zwrotu kosztów wykształcenia (Dz. U. Nr 22, poz. 146), zwanego w dalszym ciągu „rozporządzeniem”.

§ 2. 1. Absolwent wyższej szkoły za granicą, który w czasie studiów zawarł umowę przedwstępną, obowiązany jest w ciągu 30 dni od dnia ukończenia studiów uzgodnić z pełnomocnikiem Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac do spraw zatrudniania absolwentów szkół wyższych, zwanym w dalszym ciągu „pełnomocnikiem”, dokładną datę podjęcia pracy.

2. Podjęcie pracy powinno nastąpić nie później niż w ciągu dwóch miesięcy od dnia ukończenia studiów.

3. Przepis § 17 ust. 2 rozporządzenia stosuje się odpowiednio.

§ 3. 1. Absolwent, który w czasie studiów nie zawarł umowy przedwstępnej, obowiązany jest w ciągu 40 dni od dnia ukończenia studiów zgłosić się do pełnomocnika po przydział skierowania.

2. Do skierowań, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy § 12 ust. 2, 3 i 5, § 17 ust. 2, § 19 ust. 2—5 oraz § 20 rozporządzenia.

3. Podjęcie pracy powinno nastąpić nie później niż w ciągu dwóch miesięcy od dnia ukończenia studiów.

§ 4. 1. Wykaz studentów ostatniego i przedostatniego roku studiów szkół wyższych zagranicznych z wyłączeniem studentów, którzy zawarli umowy przedwstępne, pełnomocnik przekazuje zainteresowanym ministerstwom (urzędom centralnym).

2. Na podstawie wykazów, o których mowa w ust. 1, ministerstwa (urzędy centralne) zgłaszają propozycje pracy do pełnomocnika.

§ 5. Studenci mogą zawierać umowy przedwstępne lub być zatrudniani na podstawie skierowania tylko w zakładach pracy objętych wykazem znajdującym się u pełnomocnika. Wykaz ten zawiera zakłady pracy objęte planem umów przedwstępnych oraz zgłoszone bezpośrednio do pełnomocnika przez zainteresowane ministerstwa (urzędy centralne).

§ 6. Skierowania do pracy w wypadkach określonych w § 3 wydaje pełnomocnik na podstawie opinii komisji powołanej przez Ministra Szkolnictwa Wyższego.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac: A. Burski